

ת"פ 23844/05/16 - מדינת ישראל נגד אחמד חטאבה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 23844-05-16 מדינת ישראל נ'
חטאבה(עציר)
16 מאי 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אחמד חטאבה (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד נאיף גאנם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאתו של הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ו, 16/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכניסה לישראל שלא כחוק, וזאת לאחר שבתאריך 9.5.16 נמצא כשהוא עובד בעבודות בניין בבועיינה נוג'ידאת, וזאת תוך כדי שהייה בישראל ללא היתר.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש.

התובע הדגיש את חומרת העבירה, בעיקר על רקע המצב הביטחוני הנוכחי ואת רמת הענישה המקובלת המחייבת הטלת מאסר בפועל, בעיקר נוכח נסיבותיו של הנאשם אשר הורשע לאחרונה בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין ונדון למאסר קצר בלבד. לכן, עתרה התביעה לעונש מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.

הסנגור ביקש להקל בעונשו של הנאשם, בעיקר נוכח התנהלות הרשויות בעניינו. לדבריו, לנאשם ניתן בעבר היתר כניסה לישראל, אך זה בוטל לאחר מעצרו בתיקו הקודם, וזאת מבלי שניתנה לנאשם זכות טיעון כנדרש במסגרת החלטה מנהלית. לשם כך, הפנה הסנגור לסעיף 11(א) לחוק הכניסה לישראל. לדברי הסנגור, יש להקל משמעותית בשל כך ולהסתפק בעונש הצופה פני עתיד.

באשר למתחם הענישה, הרי שזה נקבע בהלכת אלהרוש, ולפיה המתחם הראוי בנסיבות של כניסה לישראל ללא היתר הינו מאסר על תנאי עד 5 חודשים מאסר בפועל. עם זאת, מתחם זה אינו מתאים למקרה שבפניי. המתחם האמור נקבע למי שזו כניסתו הראשונה לישראל, ללא עבירות נוספות נלוות. במקרה שלפניי נאשם זה הורשע ביום 17.4.16 בהעסקת תושבי הרשות הפלסטינית בישראל ללא היתר, וזאת ביוזמו כי תושבי הרשות נמצאים במדינת ישראל ללא היתרים כדין. במסגרת גזר הדין בתיקו הקודם (ת"פ 27700-04-16) החלטתי להתחשב לקולא בנסיבות שונות שהוצגו על ידי סנגורו של הנאשם, ובעיקר בטענה לפיה מדובר במקרה חריג מאחר ונסיבות העסקת השוהים הבלתי חוקיים אינם חד משמעיות ומטרת הנאשם הייתה שיסייעו לו בעבודתו. כמו כן, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם שוחרר ממאסר בסמוך למתן גזר הדין, ולכן הסתפקתי אז בימי מעצרו. חסד נוסף עשיתי עם נאשם זה עת קבעתי כי המאסר המותנה יחול אם יעבור את העבירה בה הורשע, דהיינו, העסקת תושב זר, ולכן תנאי זה לא חל כיום.

באשר לטענת הסנגור לפיה מטעמי צדק יש להקל עם הנאשם, לא מצאתי עילה לקבל טענה זו. הוראת סעיף 11(א) לחוק הכניסה לישראל, מפנה לנסיבות ייחודיות בהן מצא שר הפנים כי עובד זר אשר ניתנה לו אשרה כלשהי, לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברשיונו במשך תקופה העולה על 90 ימים. נוכח האמור, הוענקה לשר הפנים הסמכות לבטל אשרה זו. אין הדבר דומה לעניינינו. הנאשם שלפניי נכנס לישראל ללא היתר כלל לאחר שזה בוטל. נסיבות הביטול, לנוכח הרשעתו הקודמת מוצדקות לחלוטין, ואיני נדרש כלל לבחון אותם מאחר ומדובר בהחלטה מנהלית אשר ניתנה בעקבות הרשעת הנאשם כאמור.

אציין, כי הנאשם לא פנה בבקשה מתאימה לאפשר לו לטעון טענות באשר לביטול האשרה, אף לא בדיעבד, ולכן לא מצאתי כי יש הצדקה להתחשב בכך במסגרת העונש שיוטל על הנאשם.

לגופו של עניין, כאמור, נסיבות העניין מצדיקות מתחם ענישה חמור יותר מזה שנקבע בהלכת אלהרוש. סבורני כי

המתחם הראוי הינו החל ממאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר בפועל.

במקרה זה, הנאשם כאמור, נכנס לישראל ללא היתר לאחר שזה בוטל זמן קצר ביותר לאחר הרשעתו בבית המשפט, וככל הנראה תוך ניצול העובדה כי העונש שהוטל עליו בתיקו הקודם היה מקל במיוחד ולא הרתיעו בצורה מספקת.

מלבד הודאת הנאשם, לא מצאתי כל נימוקים לקולא ואף לא הוצגו ראיות המצדיקות הקלה זו. לנוכח תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות, החלטתי להימנע מהטלת קנס כספי.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 9.5.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ו, 16/05/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט